

Hogyan hatunk egymásra?

Forrás: <http://expandedconsciousness.com/>

Elgondolkoztató történetek sorozat

Két súlyosan beteg férfi feküdt egy közös kórteremben. Az egyiküknek megengedték, hogy minden nap egy órát üljön az ágyon, fekvés helyett, hogy könnyebben le tudják szívni a folyadékot a tüdejéből. Az ő ágya mellett volt a terem ablaka.

A másik férfinak a hátán kellett feküdnie egész végig. Órákig beszélgettek minden nap. Beszéltek egymásnak a családjukról, az állásukról, az otthonukról, a korábbi katonai szolgálatukról.

Amikor az ablaknál fekvő férfi felülhetett, azt az egy órát azzal töltötte, hogy leírja a másik férfinak, mit lát az ablakon keresztül. Egy idő után az állandóan fekvő beteg már csak azért az egy óráért élt, amikor kiszélesedett számára a világ, és gondolataiban kiléphetett a kórterméből.

Az az ablak egy kellemes parkra nézett, ahol tó is volt. A tóban kacsák úsztak, a tó mellett pedig kisgyermekek izgultak egymással versenyző kishajóikért. Szerelmes fiatalok sétálgattak karöltve, és be lehetett látni onnan az egész várost.

Miközben az ülő ember mindezt leírta, a másik csukott szemmel hallgatta a jellemzést, és elképzelte a festői látványt.

Egy meleg délután alkalmával az ülő férfi egy kis felvonulásról mesélt neki, ami az ablak előtt ment el. Ugyan a fekvő beteg nem hallotta zenét, mégis elképzelte, amit a másik leírt neki.

Hónapok teltek el így, mikor egyik reggel a nővér vizet vitt be a kórterembe, és észrevette, hogy az ablaknál fekvő beteg elhunyt. Békésen távozott álmában.

A fekvő férfi, miután elszállították a holttestet, megkérdezte a nővért, hogy nem feküdhetne-e az ablak mellett. A nővér szívesen kicserélte az ágyakat, majd kiment a kórteremből.

Szép lassan megpróbált felkönyökölni, hogy saját szemével láthassa ő is a külvilágot. Azonban mikor kinézett az ablakon, csupán a szomszéd épület falát látta. Később megkérdezte a nővért, hogy vajon miért tette ezt a másik férfi, miért mesélt annyi minden szépről neki?

A nővér válasza a következő volt: "Az elhunyt beteg vak volt. Nem is látta, hogy ott fal van. Talán csak ösztönözni, életben tartani akarta önt!"